

CO₂-afgiften peger på, at rumopvarmning i industrien nu skal være på linje med den rumopvarmning, der er i boligerne, og det er det grundsyn, vi har lagt ind i det her.

Det skal man stile efter på længere sigt, når det drejer sig om landbrug, altså at det er den samme afgift for energi og forbrug, som vi betaler som forbrugere.

Så vil jeg nævne halmafgiften, som der har været en del diskussion om. Det bliver nævnt, også fra landbrugsministerens side, at den jo er CO₂-neutral. Jeg kan sige, at netop i morgen – og det vil jeg anbefale, hvis man vil følge med og finde ud af, om den er det eller ej – er der på Landbohøjskolen en række foredrag, der sår tvivl om den slags, og det er udmærket. Man sår nemlig den tvivl, at man har brug for halmen for at holde på kulstoffet i jorden. CO₂-afgivelsen fra jorden er ganske anselig, når man ikke har halmen til at holde på kulstoffet.

Det, der er den ene påstand, jeg vil komme med, er, at halmen, som afbrændes, ikke er CO₂-neutral, selv om man siger det. Det viser nogle af de undersøgelser, der vil blive redegjort for i morgen.

En anden ting er, at det bliver nævnt, at der er halm nok. Jamen prisen bestemmes jo af markedskræfterne. I 1993 kostede 1 kg presset halm leveret 83 øre i Holstebroområdet. Det var væsentlig mere, end en landmand kunne få for kornet. Det er jo netop den kunstige markedsmechanisme, man har lagt ind, hvor man siger, at der i energiplanen skal afbrændes så og så meget halm, uanset om det skal køres 200-300 km igennem det danske land. Vi har i Energiudvalget bedt om at få en redegørelse for det egentlige CO₂-regnskab for halmafbrænding, og det ser vi frem til.

Jeg tror ikke, det kommer til at falde særlig godt ud med den redegørelse, når man kigger på halmen i forhold til de transportafstande, der er.

Noget andet er det, hvis man bruger halmen anderledes. Så er det jo sådan, at hvis halmen bruges til f.eks. halmbaserede husdyrsystemer, så sparer man mere energi, end hvis man bruger halmen til at brænde af i et halmvarmeværk. Det er klodshans at samle halmen sammen, køre den hen til et halmvarmeværk, brænde den af og bruge strømmen til at varme op til dyrene. Det giver en unødigt CO₂-belastning.

Der er også en anden side af regnskabet, hvor det viser sig, at energiplanen faktisk ikke er med

til at fremme en CO₂-reduktion, men egentlig det modsatte. Det vil komme frem også i de yderligere diskussioner i udvalgene.

Så drejer det sig om selve Den Grønne Landbrugsfond. Grunden til, at vi foreslår den, er, at man undgår den megen diskussion om, hvad der sker, når man fjerner midlet, altså afgifterne fra landbruget og bruger det som en generel beskatning.

Vi laver det, som vi kalder cirkler, det vil sige, at afgiften bliver opkrævet med det formål at fremme f.eks. en besparelse på energien og en besparelse på vandet, og så kommer det tilbage til det område igen, men med en målrettet tilbageføring. Det er netop det, der er grundlaget for Den Grønne Landbrugsfond.

Der er én af de ting, som der også skal gives støtte til i den forbindelse, og det synes jeg også er vigtigt. Det er netop vedrørende omlægningsstøtten til økologisk jordbrug. Det er også en af de ting, som gør, at mange venter med at lægge om, så man ikke kan tilfredsstille efterspørgslen. Dér mener jeg, at vi har nævnt de to år, og det er klart, at det, der er nævnt i den økologiske aktionsplan, vil være drønhamrende effektivt; det vil være en omlægning på under et år, og det vil jeg foreslå at man gør. Så får man derigennem flere penge til rådighed og kan hæve omlægningsstøtten, og man kan hurtigere nå frem til den periode, hvor man kan få sin merpris.

Nu nævnes det fra konservativ side, at økologerne ikke skal have en særlig støtte. Det får de sådan set heller ikke. Tværtimod er det sådan, at EU's reformafgrødestøtte farvoriserer det konventionelle jordbrug, fordi den går ind og støtter specielle afgrøder og specielle sædskifter, som ikke foregår i det økologiske jordbrug. Når den for alvor slår igennem, vil den gennemsnitlige hektarstøtte til en økologisk drift være mindre end til en konventionel drift. Det skyldes bl.a., at man kun får støtte til ærter i ren bestand, og økologer bruger ærter i blandingsafgrøder. Der er også en voldsom støtte til dyrkning af raps, som ikke dyrkes i økologiske bedrifter. Samtidig er der ingen støtte til græs, som er en af hovedafgrøderne i en økologisk bedrift.

På den måde kommer der en skævvridning i den generelle gennemsnitlige hektarstøtteordning for økologer og konventionelle jordbrugere, og det er dét, man skal gribe ind over for med Den Grønne Landbrugsfond. Det drejer sig netop om at skabe lige vilkår for økologer og for konventionelle jordbrugere. Det er det, der er